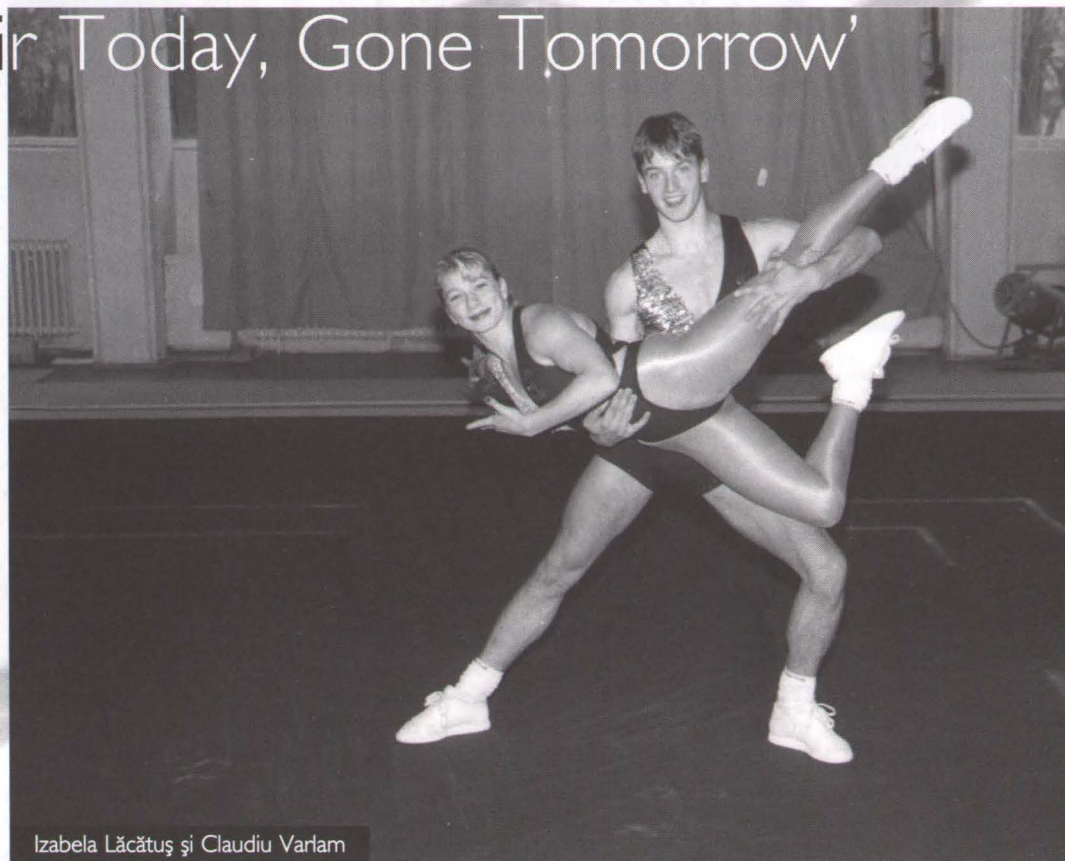

Când dansatorii se iau de păr sau 'Hair Today, Gone Tomorrow'

Glumița de mai sus (*pun*, cum numesc englezii jocurile de cuvinte) corespunde titlului unei lucrări care-și propune să pună în valoare nu doar *the body language*, ci și *the hair language*. Ideea le-a venit celor de la firma Procter & Gamble care, pentru a-și "promoționa" produsele Pantène, au apelat la trei dintre cei mai în vogă coregrafi contemporani americani: Daniel Ezralow, David Parsons și Moses Pendleton. Iar aceștia au ținut să aibă drept interpreți nu dansatori, ci... sportivi. Și uite-așa, din vorbă-n vorbă cu Federația Română de Gimnastică, s-a ajuns la constituirea unei echipe de vreo cincisprezece componenți ai loturilor noastre olimpice de aerobică și artistică. Spectacolul **Elastesse**, la care au participat sub coordonarea antrenorei și coregrafei Marcela Fumea, în cursul lunii octombrie la Milano, s-a bucurat de un succes imens. S-a vorbit imediat în presa peninsulară despre "vampirii dansului", iar ofertele de turnee și colaborări au început să curgă.

Dar cine sunt cei implicați în acest succes artistico-comercial? Daniel Ezralow a practicat în tinerețe fotbalul și atletismul, a regizat parade de modă, a colaborat cu David Bowie, Sting, U2 și a semnat coregrafia Galei Oscarurilor din acest an. David Parsons, considerat "genial" de către presa de specialitate, a fost săritor la trambulină, a avut propria trupă și a contribuit la deschiderea Olimpiadei de la Atlanta în '96. "Veteranul" Moses Pendleton a fost campion național de schi, a creat coregrafii, regii și scenografii pentru filme, TV, video și spectacole promoționale, cum ar fi lansarea casetei cu **Cocoșatul** produs de Disney Co. în Europa, în primăvara '98. "Quasimoses" este și cel care i-a reunit pe ceilalți în experiența companiei Momix, fondată de el, una dintre cele mai bine cotate în SUA anilor '90, caracterizată prin explorări dinamice în zone conexe.

Izabela Lăcătuș și Claudiu Varlam

De cealaltă parte, gimnaștii români, obișnuiți cu coregrafiile din exercițiile la sol sau cu formulele de concurs din aerobic – solo, duet mixt și trio –, însumând două minute de elemente de maximă dificultate musculară și acrobatică, îmbinate cu elemente dansante, într-un ritm infemal. Unii dintre ei sunt multiplu medaliați la Campionate Mondiale (Cristian Moldovan, Claudiu Varlam – aur, argint, Izabela Lăcătuș – bronz), fapt peste care presa sportivă trece cu surprinzătoare superficialitate.

Lucrând cu gimnaștii români, cei trei americani și-au satisfăcut un vis de aur al oricărui coregraf: să poți cere interpretului orice nebunie tehnică și să ai de-a face cu corpuri antrenate la superlativ, de la mobilitate la muzicalitate și expresivitate. E drept că mai aproape de sufletul pedagogilor de balet sunt gimnastele de ritmică, ale căror date și a căror pregătire fizică timpurie și riguroasă le face apte oricând pentru o mare carieră în dans, în cazul reconversiei profesionale. (Câteva nume de mari balerini cu antecedente de

gimnaști: românii Simona Noja și Marin Boeru, franțuzoica Sylvie Guillem și mulți alții.)

De data aceasta Ezralow, Parsons și Pendleton au optat pentru un "dans athletic", o combinație de break-dance și hip-hop, în care elementele acrobatică erau puse în slujba concepției coregrafice. Un dans spectaculos, tipic americanesc, specific unui spațiu cu oameni hiperenergetici, hrăniți cu vitamine și aflați constant *on the move*.

Iar pentru gimnaști, o dulce vacanță, o perioadă de odihnă în comparație cu antrenamentele curente. Viitorul lor apropiat e încărcat de turnee cu show-uri (Italia, Paris, Londra, Los Angeles etc.), dar și cu Campionate europene și mondiale. Spectacolul de astă-toamnă promite a fi fost doar primul dintr-un șir de *performances* de dans de sine-stătătoare. Cu siguranță, când pârtia destelenită de americani se dovedește a fi un succes, nu mai e mult până va deveni șosea...

Vivia Săndulescu